

Сьогодні, як ніколи, слід допомогти подолати ту духовну кризу, в якій опинилися сучасні діти. Вважаємо, що відповідь на численні питання, які їх хвилюють, вони можуть знайти лише у сфері духовності, яку формує література, у моралі, яка тримає світ. Зацікавити представників z-покоління книгою, повернути їх у світ читання й покликати сучасні педагогічні технології. Сьогоднішній урок без них є неможливим, це та ланка, яка допомагає нині порозумітися вчителю з учнем, а новому поколінню — віднайти діалог із книгою, навчити його вдумливо читати, яскраво відчувати, критично мислити і цінувати це мистецтво.

Список використаних джерел:

1. Богосвятська А. І. Як зробити смачний, ароматний, кольоровий урок літератури: Методичний посібник. — Львів : Норма, 2015. — 136 с.
2. Танчин І. З. Соціологія: навчальний посібник. — К. : Знання, 2008.
3. Теорія поколінь XYZ [Електронний ресурс] — Режим доступу до ресурсу: <https://4brain.ru/blog/теорія-поколений-xyz/>
4. Умберто Еко, Жан-Клод Кар'єр. Не сподівайтесь позбутися книжок. — Львів : Видавництво Старого Лева, 2015. — 256 с.
5. Исаева М. А. Поколение // Знание. Понимание. Умение. — 2011. — № 1. — С. 265–268.
6. Strauss, W., Howe, N. The Fourth Turning: An American Prophecy — What the Cycles of History Tell Us About America's Next Rendezvous with Destiny// Strauss, W., Howe, N. — N. Y. : Broadway Books, 1997.

ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ФОРМУВАННІ ПРОДУКТИВНОГО ПЕДАГОГІЧНОГО МИСЛЕННЯ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ

Гуменюк Сергій Васильович

кандидат педагогічних наук,

доцент кафедри фізичного виховання

Тернопільський національний педагогічний університет ім. Володимира Гнатюка

gumenyik@ukr.net

Сучасний етап розвитку суспільства характеризується стрімким розвитком інноваційних процесів в сфері освіти, зокрема й використання інтерактивних технологій навчання. Сутність яких полягає в системному включенні до процесу пізнання мисленевої, емоційної та практичної сфер особистості. Саме завдяки наближенню навчальної діяльності до професійної шляхом використання різних

проблемних та ігрових моделюючих ситуацій студент отримує змогу цілісно виявити власну мисленеву активність та виробити практичні вміння й навички.

Термін «інтерактив» (з англ. Interact, де «inter» – взаємний і «act» – діяти) вживається в розумінні здатності до взаємодії. Сутність цієї інноваційної технології полягає в тому, що навчальний процес відбувається за умови постійної, активної взаємодії всіх учасників. Вважається, що «розвивальний навчальний процес у контексті діалогу – це активна взаємодія та спілкування його учасників, тобто інтеракція» [2, с. 15].

В основі інноваційних технологій навчання лежать активізація навчально-пізнавальної діяльності студентів. Відповідно використання активних методів є необхідною умовою інтерактивного навчання. Інтерактивні підходи до навчання сьогодні є найбільш ефективними, бо ставлять студента, в активну позицію їх самостійного освоєння і пошуку.

Розуміння способів включення студентів у активну діяльність на основі діалогічної взаємодії трансформувалося у визначення методів інтерактивного навчання. Здійснюючи історичний екскурс у дослідження інтерактивного навчання, О. Пометун зазначає, що термін «інтерактивна педагогіка» увів німецький дослідник Г. Фріц у 1975 р. [4, с. 13]. Вважається, що аналізуючи власні реакції та реакції партнера, учасник діалогічної взаємодії «змінює свою модель поведінки і свідомо засвоює її, що дає змогу говорити про інтерактивні методи як процес інтерактивного виховання» [5, с. 11].

Дослідження О. Пометун приводять до висновку, що навчання повинно будуватися таким чином щоб усі учні хотіли і могли вчитися. Один з варіантів організації ефективного навчального процесу – використання педагогом у своїй діяльності технологій інтерактивного навчання. Авторка розуміє інтерактивне навчання як організацію вчителем за допомогою певної системи способів, прийомів, методів освітнього процесу, заснованого на:

- суб'єкт-суб'єктних стосунках педагога і учня (паритетності);
- багатосторонній комунікації; конструюванні знань учнем;
- використанні самооцінки і зворотнього зв'язку;

– постійній активності учня [5].

Основна ідея досліджень технологій інтерактивного навчання полягає в тому, що вони є інструментом освоєння нового досвіду, а навчання на основі дискусії та ігрової діяльності визначається як інновація педагогіці. Втім інтерактивне навчання у вищій школі характеризується як:

- технологія співпраці;
- складова процесу трансформації освіти, що спрямовується на формування гуманістичних цінностей особистості студентів;
- засіб активізації самовиховання і самоосвіти студентів ЗВО;
- навчанням у дії, що спрямовується на формування життєвих компетентностей.

Аналіз підходів до інтерактивного навчання у вищій школі показав, що його трактують як форму організації навчально-пізнавальної діяльності студентів в якій реалізуються інтерактивні технології і методи навчання.

На думку І. Підласого, модернізація фахової підготовки майбутніх вчителів, що ґрунтується на впровадженні технологій інтерактивного навчання, має сприяти реалізації особистісно-орієнтованого підходу, розвитку самосвідомості, самоорганізації, самовдосконаленню, саморозвитку, самоосвіти та самовихованню студентів. Оскільки він буде одержувати знання в процесі власної пізнавальної активності, що сприяє досягненню професійної ідентичності, підвищенню впевненості в собі, розвитку професійної компетентності, побудові адекватного образу успішної майбутньої професійної діяльності з виявленням та актуалізацією власних професійних ресурсів та їх корегуванням [3].

Як зазначає І. Мельничук у своєму дослідженні, що використання інтеракцій обумовлює інтерактивність навчального процесу і спрямовується на стимулювання природної активності студентів, а саме:

- розумової, котра реалізується в інтенсивності логічного мислення, генеруванні ідей, висловлюванні припущень, проектуванні, конструюванні, моделюванні, дослідженні, виявленні творчої уяви, зосередженості, уваги, спостережливості, здійсненні аналітико-синтетичних операцій;

– емоційної, що знаходить відображення в появі емоційної напруги, переживаннях, формуванні впевненості у собі;

– соціальної, що полягає в імітації виконання педагогічної ролі, обміні думками, у власних судженнях і висновках, особистому ставленні до фактів, явищ і діяльності на основі критичного мислення, у сформованості гуманістичних цінностей, комунікативної компетентності;

– активності в самостійній практичній діяльності – спочатку в умовах навчання, а в майбутньому – в умовах виконання професійних функцій [2].

Дослідниця передбачає, що усі зазначені фактори виявлення природної активності спонукатимуть студентів до особистісного розвитку, самовизначення, персоналізації, соціального ототожнення, формування професійної ментальності, що має особливу значущість для фахівців діяльності, котрі в процесі професійної роботи постійно перебувають у міжособистісній взаємодії.

В контексті нашого дослідження, інтерактивні технології навчання, які вбирають в себе елементи багатьох інновацій, спрямованих на активізацію навчально-пізнавальної, мисленевої, самостійної, комунікативної діяльності на основі посиленої міжособистісної взаємодії, постають важливим чинником у формуванні продуктивного педагогічного мислення майбутніх учителів фізичної культури

Список використаних джерел:

1. Мельник В. В. Інтерація в освітньому процесі: технологія організації. *Управління школою*. 2006. № 23 (133). С. 15–35.

2. Мельничук І. М. Теорія і методика професійної підготовки майбутніх соціальних працівників засобами інтерактивних технологій у вищих навчальних закладах : дис. ... д-ра. пед. наук: 13.00.04. Тернопіль, 2011. 585 с.

3. Підласий І., Підласий А. Педагогічні інновації. *Рідна школа*. 1998. № 12. С. 3–6.

4. Пометун О. І. Енциклопедія інтерактивного навчання: навч. посіб. Київ, 2007. 144 с.

5. Пометун О. І. Активні й інтерактивні методи навчання: до питання про диференціацію понять. *Шлях освіти*. 2004. № 3. С. 10–15.